

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'AGRICULTURA, ALIMENTACIÓ I MEDI AMBIENT

15655 *Ordre AAA/2794/2012, de 21 de desembre, per la qual es regula la pesca amb arts fixos i arts menors en les aigües exteriors de la Mediterrània.*

El Reglament (CE) núm. 1967/2006, del Consell, de 21 de desembre de 2006, relatiu a les mesures de gestió per a l'explotació sostenible dels recursos pesquers a la mar Mediterrània, pel qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 2847/93 i es deroga el Reglament (CE) núm. 1626/94, regula les característiques tècniques amb què s'han d'utilitzar determinats arts de pesca a la Mediterrània i les condicions en què es poden dur a terme aquestes pesques.

Aquesta norma s'ha modificat recentment pel Reglament (UE) núm. 1343/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 2011, sobre determinades disposicions aplicables a la pesca a la zona de l'Acord CGPM (Comissió General de Pesca de la Mediterrània), l'objecte del qual és establir normes per a l'aplicació per part de la Unió Europea de les mesures de conservació, gestió, explotació, control, comercialització i execució per als productes de la pesca i l'aqüicultura que estableix la Comissió General de Pesca de la Mediterrània (CGPM). Amb aquesta finalitat, es va modificar l'esmentat Reglament (CE) núm. 1967/2006, del Consell, de 21 de desembre de 2006, perquè part de les disposicions s'apliquessin no només a la mar Mediterrània sinó a tota la zona de l'Acord CGPM, que inclou també la mar Negra, i en conseqüència es va procedir a suprimir les esmentades disposicions d'aquesta norma per incloure-les en el Reglament (UE) núm. 1343/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 2011. A més, es va procedir a aclarir amb més detall determinades disposicions sobre la mida mínima de les malles que fixa el Reglament esmentat.

Les modalitats de pesca que es practiquen amb arts fixos o arts menors, de marcat caràcter artesanal, tenen una gran importància socioeconòmica a la Mediterrània, i afecten un elevat nombre d'embarcacions, generalment de petit port, amb una repercussió notable sobre els recursos pesquers costaners de la zona.

El Reial decret 395/2006, de 31 de març, estableix mesures d'ordenació de la flota pesquera que opera amb arts fixos i arts menors a la Mediterrània.

D'altra banda, l'Ordre APA/37/2007, de 15 de gener, per la qual es regula la pesca amb arts fixos i arts menors a la Mediterrània, defineix i classifica aquests arts, regula les condicions tècniques amb què es poden utilitzar, així com una altra sèrie de condicions tendents a garantir la conservació i la rendibilitat d'aquesta pesca al calador nacional de la Mediterrània.

El Reglament (CE) núm. 1967/2006, abans esmentat, introdueix algunes normes que afecten el desenvolupament d'aquestes activitats pesqueres, fet que unit al temps transcorregut des de la publicació de l'Ordre esmentada i a la necessitat d'adaptar-se a l'evolució d'aquestes pesques, fa aconsellable la publicació d'una nova norma que substitueixi la vigent.

Així mateix, seguint les recomanacions del codi de conducta per a la pesca responsable de la FAO, s'introdueixen determinades mesures tècniques encaminades a la reducció o eliminació de la captura d'organismes marins en arts de pesca perduts o abandonats, el que es coneix com a pesca fantasma.

El Reglament (CE) núm. 1224/2009, del Consell, de 20 de novembre de 2009, estableix un règim comunitari de control per garantir el compliment de les normes de la política pesquera comuna.

D'altra banda, la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, destaca entre les mesures de conservació dels recursos pesquers la regulació dels arts de pesca. A aquests efectes l'article 10.2 estableix que el titular del Departament pot establir les

característiques tècniques i les condicions d'utilització dels arts de pesca autoritzats per a les diferents modalitats de pesca.

En l'elaboració de la present norma s'ha sol·licitat un informe preceptiu a l'Institut Espanyol d'Oceanografia, s'ha efectuat una consulta prèvia a les comunitats autònomes amb litoral a la Mediterrània i al sector pesquer afectat.

El present text s'ha comunicat a la Comissió Europea.

Aquesta Ordre es dicta a l'empara de l'habilitació que conté la disposició final segona de la Llei 3/2001, de 26 de març.

En virtut d'això, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat, dispo:

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Ordre té per objecte regular l'exercici de la pesca amb arts fixos i arts menors que facin els vaixells de pavelló espanyol en aigües exteriors de la Mediterrània.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Les normes que conté aquesta Ordre són aplicables als vaixells de pavelló espanyol inscrits en el Cens de la flota pesquera operativa, censats en les modalitats d'arts menors i de palangre de fons del calador mediterrani, o autoritzats a exercir la pesca amb aquestes modalitats quan operin a les aigües exteriors de la mar Mediterrània, delimitades per ponent pel meridià de punta Marroquí, en longitud 005° 36,0' oest, tant en aigües jurisdiccionals espanyoles com en alta mar, sempre per fora de les aigües jurisdiccionals dels altres països riberecs.

Article 3. *Classificació dels arts fixos i menors.*

Als efectes d'aquesta Ordre, els arts fixos i els arts menors es classifiquen de la manera següent:

- a) Arts fixos d'emmallament o enxarxada.
- b) Art de palangre de fons.
- c) Ormejos d'ham.
- d) Arts de parada.
- e) Arts de trampa, exceptuats els destinats, selectivament i exclusivament, a la captura de marisc.

Article 4. *Condicions d'utilització.*

1. La pesca amb arts fixos ha de complir, en tot cas, el que estableix el Reglament (CE) núm. 1967/2006, del Consell, de 21 de desembre de 2006, relatiu a les mesures de gestió per a l'explotació sostenible dels recursos pesquers a la mar Mediterrània i pel qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 2847/93 i es deroga el Reglament (CE) núm. 1626/94.

2. Excepte en el cas dels arts de parada, de raons orogràfiques ineludibles i aquells altres en què per inexistència clara d'interacció amb altres activitats marítimes quedi garantida l'absència de problemes, els arts fixos s'han de calar, preferentment, a «rumb de platja».

3. La distància mínima entre els arts calats no ha de ser inferior a 100 metres.

Article 5. *Arts fixos d'emmallament o enxarxada.*

1. Definició: S'entenen com a tals els arts formats per un o més draps de xarxa armats entre dues ralingues, la superior proveïda d'elements de flotació i la inferior de llastos. Es calen en posició vertical, i els extrems de l'art, capçals, disposen de caps guies

units per la part alta a boies de superfície i per la part baixa a un sistema d'ancoratge amb la finalitat que romanguin en la mateixa posició des que es calen fins que es lleven.

2. Classificació: Els arts fixos d'emmallament o enxarxada es classifiquen en els tipus següents:

a) Xarxes d'emmallament d'un sol drap. Són arts de forma rectangular, constituïts per diverses peces de xarxa, cadascuna formada per un sol drap.

En aquesta categoria s'inclouen les conegudes localment com a «betes», «soltes», «piqueres», «mussoleres», «xarxes de palaia», «bonitolereres» i similars.

b) Tremalls. Són arts que consten d'una o diverses peces, cadascuna formada per tres draps de xarxa superposats. Els dos draps exteriors tenen les mateixes dimensions i la mateixa mida de malla i diàmetre de fil. El drap interior, amb una mida de malla inferior, pot ser més extens que els exteriors.

c) Xarxes mixtes o combinades. Són arts formats per la combinació dels dos tipus anteriors. Normalment la part inferior és de dos o tres draps i la superior d'un de sol, encara que pot ser a la inversa. En aquesta categoria s'inclou, entre d'altres, el conegut amb les denominacions de «bolero», «bonitolera», etc.

3. Característiques tècniques:

a) Xarxes d'emmallament d'un sol drap. La malla estesa diagonalment i mullada no és inferior a 40 mil·límetres.

La longitud màxima total de l'art, mesurat de puny a puny, no pot ser superior a la que correspon a 2.000 metres per cada tripulant enrolat i present a bord, sense que es pugui sobrepassar, en cap cas, la xifra global de 5.000 metres de longitud total.

Amb caràcter general, l'altura del drap de la xarxa no és superior a 4 metres.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, es permet una altura màxima de caiguda del drap de la xarxa de 10 metres, si la longitud total de l'art no excedeix els 2.500 metres, i una altura màxima de 30 metres, quan la longitud total de l'art no excedeixi els 500 metres.

En tot cas, queda prohibit portar a bord o calar arts de més de 500 metres de longitud, quan aquests excedeixin el límit de 10 metres d'altura.

b) Tremall. La malla estesa diagonalment i mullada no és inferior a 200 mil·límetres en els draps exteriors ni a 40 mil·límetres en el drap interior.

Exclusivament per a la pesca de moll es permet en el drap interior una malla mínima de 28 mil·límetres.

La longitud màxima total de l'art, mesurat de puny a puny, no pot ser superior a la que correspon a 2.000 metres per cada tripulant enrolat i present a bord, sense que es pugui sobrepassar, en cap cas, la xifra global de 5.000 metres de longitud total.

L'altura del drap de la xarxa no pot superar, en cap cas, els 4 metres.

c) Xarxes mixtes o combinades. La malla estesa diagonalment i mullada no és inferior a 200 mil·límetres en els draps exteriors. En el drap interior no és inferior a 40 mil·límetres.

La longitud màxima total de l'art, mesurat de puny a puny, no pot ser superior a 2.500 metres de longitud total.

Amb caràcter general, l'altura del drap de la xarxa no és superior a 10 metres.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, es permet una altura de caiguda màxima de 30 metres, si la longitud màxima de l'art no excedeix els 500 metres.

4. Limitacions i condicions d'utilització dels arts fixos d'emmallament o enxarxada:

a) Queda prohibida la utilització d'arts fixos d'emmallament o enxarxada per a la captura de les espècies següents: tonyina blanca (*Thunnus alalunga*), tonyina vermella (*Thunnus thynnus*), peix espasa (*Xiphias gladius*), castanyola (*Brama brama*) i taurons (*Hexanchus griseus*; *Cetorhinus maximus*; *Alopiidae*; *Carcharhinidae*; *Sphyrnidae*; *Isuridae* i *Lamnidae*).

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, les captures accessòries de no més de tres espècimens de les espècies de taurons esmentades en el primer paràgraf es poden

conservar a bord o desembarcar, sempre que no siguin espècies protegides en virtut de la legislació comunitària.

b) Amb independència del que estableix l'apartat 3, per a la captura de goràs o besuc (*Pagellus bogaraveo*), quan aquesta espècie representi almenys el 20% de les captures de pes viu, la mida mínima de la malla és de 100 mil·límetres.

c) El diàmetre del monofilament del braçol dels tres tipus de xarxa d'emmallament de fons descrits anteriorment no pot excedir els 0,5 mil·límetres.

d) A més de la seva utilització, queda prohibida la tinença a bord de qualsevol art d'emmallament o enxarxada que no compleixi les característiques tècniques que estableix aquest article.

Article 6. *Palangre de fons.*

1. Definició: S'entén per palangre de fons un ormeig fix de pesca format per un cap denominat mare, del qual pengen a intervals altres caps més fins, anomenats braçolades, als quals s'empaten o fermen hams de diferents mides. Als extrems, i al llarg del cap mare, van disposats els elements de fondeig i flotació necessaris que permeten mantenir els hams en profunditat.

2. Característiques tècniques: El nombre d'hams que es poden calar o portar a bord no és superior a 1.000 per cada tripulant enrolat i present a bord, amb un límit màxim de 3.000 per vaixell.

3. No obstant el que disposa l'apartat 2, els vaixells que portin a terme mareas que sobrepassin els 3 dies poden calar fins a 5.000 hams i portar-ne a bord una quantitat màxima de 7.000; en aquest cas concret, han d'estar en possessió d'un permís de pesca especial per a aigües internacionals, expedit per la Secretaria General de Pesca, que autoritzi les característiques descrites.

Article 7. *Ormejos d'ham.*

A més del palangre de fons, a la Mediterrània hi ha diversos ormejos l'element bàsic dels quals és l'ham, entre aquests es distingeixen els següents:

a) Línia: Ormeig vertical constituït per una línia mare de la qual pengen braçolades o cametes. La línia pot ser de mà i de canya. Localment rep diversos noms, segons la seva estructura i les espècies a les quals va dirigida, com ara cordell, pioc, canyes, «pincho», xambel i volantí, entre d'altres.

b) Curricà: Ormeig de línia horitzontal que es remolca per una embarcació que navega a la velocitat apropiada per capturar l'espècie desitjada. La profunditat de treball es pot regular. Els curricans van armats sobre canyes o tangons.

c) Palangró: Ormeig d'ham que consta d'un cap mare del qual pengen braçolades verticals, convenientment separades a les quals s'empaten o fermen hams. Similar al palangre de fons, però de dimensions inferiors.

d) Potera: Ormeig de línia vertical de l'extrem inferior del qual penja un element llastat, generalment brillant o de colors vius, proveït de diversos hams.

El nombre d'hams que es poden calar o portar a bord no és superior a 1.000 per cada tripulant enrolat i present a bord, amb un límit màxim de 2.000 per vaixell.

Article 8. *Característiques tècniques dels hams.*

Les dimensions dels hams per a l'art de palangre de fons i la resta d'ormejos que regula aquesta Ordre estan compreses entre les mesures següents, segons l'espècie a la qual es dirigeixi la captura:

Llarg de l'ham: entre 7,50 i 2,00 centímetres.

Ample del si: entre 2,80 i 0,70 centímetres.

Per a la captura de besuc, quan la quantitat d'aquesta espècie, desembarcada o retinguda a bord, representi més del 20% del pes viu total de les captures després de classificar, la dimensió no és inferior a:

Llarg de l'ham: 3,95 centímetres.
Ample del si: 1,65 centímetres.

Per a la captura, si s'escau, de tonyina vermella, melva, bonítol, tonyina blanca i bacoreta, són aplicables les mides mínimes que estableix el Reial decret 71/1998, de 23 de gener, pel qual es regula l'exercici de la pesca de túnids i espècies afins a la Mediterrània.

Article 9. *Manera de mesurar l'ham.*

1. La longitud total d'un ham («llarg») correspon a la longitud màxima de la canya, des de l'extrem superior, on s'empata a la llinya, fins al vèrtex del si (tangent horitzontal a la base d'aquest).
2. L'amplada del si correspon a la distància horitzontal més gran des de la part exterior de la canya fins a la part exterior de la llengüeta.

Article 10. *Arts de parada.*

1. Definició: Arts fixos de xarxa similars a l'almadrava, de la qual es diferencien per ser de dimensions molt més reduïdes. Se solen calar perpendicularment a la costa.

Un dels extrems, denominat «cua de fora», es fixa mitjançant elements de flotació i fondeig.

2. Classificació: Els arts de parada es classifiquen en els tipus següents:

a) Almadrava menor: Art de xarxa formada per draps de forma rectangular. La ralinga superior està proveïda de flotadors i la inferior de ploms. Consta d'una «cua de terra» i una altra «de fora» en forma de «sis» o de doble circumferència.

b) Almadraveta: De construcció similar a l'anterior quant a flotabilitat i llastat, encara que de dimensions més grans.

Consta, també, de «cua de fora» i «cua de terra» unides a un cos format per draps de xarxa muntats en vertical, denominat «quadre» i compost per 4 peces: «boca», «cambra», «porta» i el «cóp», lloc on es diposita el peix.

c) Moruna: Art de construcció més complexa que les anteriors, consta de dues peces i un cóp, encara que en pot mancar.

La peça de terra, també denominada «coa», de forma rectangular, està armada entre una ralinga de flotadors i una altra de ploms. Un dels extrems va fix a la costa.

La peça de fora, també denominada «rotlos», de forma rectangular, està armada entre una ralinga de flotadors i una altra de ploms. Forma una doble espiral a l'extrem de la «coa».

El cóp, anomenat també «matador», està constituït per una doble cambra i una obertura en forma d'embut.

3. Característiques tècniques:

a) Almadrava menor. Les dimensions de les malles estan compreses entre els 80 i els 140 mil·límetres d'obertura. La longitud màxima de l'art és de 500 metres.

b) Almadraveta. Les dimensions mínimes de les malles no són inferiors a 200 mil·límetres en les «cues», a 130 mil·límetres en la «boca», la «cambra» i la «porta» i oscil·len entre un màxim de 130 mil·límetres i un mínim de 80 mil·límetres en el cóp.

La suma de la longitud de les dues «cues» no supera els 1.500 metres.

L'altura de l'art mai sobrepassa els 30 metres. En tot cas, la part superior queda sempre un metre per sota de la superfície del mar, depenent dels fons en què s'hagi calat.

c) Moruna. Les dimensions mínimes de les malles no són inferiors a 100 mil·límetres en la peça de terra, a 80 mil·límetres en la peça de fora i a 50 mil·límetres en el cóp.

La longitud màxima de les peces de terra i de fora és, cadascuna, de 400 metres.
L'altura de l'art no sobrepassa els 40 metres.

Article 11. *Arts de trampa.*

1. Definició: Estris de pesca que es calen fixos al fons i actuen, a manera de trampa, per a la captura de diverses espècies pesqueres. Normalment s'esperllonguen de manera que constitueixen curricans en els quals cada trampa s'uneix a una ralinga anomenada mare.

Entre aquests estris mereix una significació especial, pel seu ús generalitzat, el denominat «nansa», construït en forma de cistell, barril o gàbia i compost per una carcassa rígida o semirígida recoberta de xarxa, proveïda d'una o més obertures o boques, d'extrems llisos, que permeten l'entrada de les espècies a l'habitacle interior.

2. Característiques tècniques: En absència d'una regulació específica per part de les comunitats autònomes, per a les pesques dirigides a la captura de crustacis no abissals amb nanses, que es duiguin a terme més enllà del mar territorial espanyol, la longitud màxima dels curricans és de 10 milles nàutiques i el nombre màxim de nanses que es poden calar no passa de 1.000.

En tot cas, els vaixells dedicats a l'exercici d'aquesta activitat, que tinguin un tonatge superior a 70 GT, poden calar fins a 1.500 nanses, però han d'estar en possessió d'un permís de pesca especial per a aigües internacionals, expedit per la Secretaria General de Pesca.

3. Prohibició de les nanses per a peixos: Queda prohibida la tinença a bord i la utilització de nanses dirigides a la captura de peixos.

Article 12. *Vaixells autoritzats per a la pesca amb arts fixos i arts menors i canvis temporals de modalitat.*

1. Estan autoritzats a exercir la pesca amb l'art de palangre de fons els vaixells que, a més d'estar inscrits en el Cens de la flota pesquera operativa, pertanyin, al seu torn, al Cens de palangre de fons de la Mediterrània, disposin d'una llicència per a la modalitat esmentada i compleixin les condicions que estableix aquesta Ordre.

2. Estan autoritzats a exercir la pesca amb la resta d'arts i ormejos que regula aquesta Ordre els vaixells que, a més d'estar inscrits en el Cens de la flota pesquera operativa, pertanyin, al seu torn, al Cens d'arts menors de la Mediterrània, disposin d'una llicència per al Cens esmentat i compleixin les condicions que estableix aquesta Ordre.

3. No obstant el que disposen els paràgrafs anteriors, la Secretaria General de Pesca del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot autoritzar a instància de part el canvi temporal de modalitat entre els dos censos esmentats per un període de temps no superior a sis mesos.

Així mateix, es pot autoritzar, en les mateixes condicions descrites, el canvi temporal per exercir la pesca amb qualsevol dels arts i ormejos que regula aquesta norma a vaixells pertanyents a qualsevol altre cens del calador mediterrani.

En tot cas, per a la concessió dels canvis referits, es valora la situació dels recursos afectats en cada moment.

Article 13. *Alternança entre modalitats del Cens d'arts menors.*

1. Les embarcacions censades en arts menors del calador mediterrani poden pescar alternativament amb qualsevol d'aquests arts.

2. No obstant això, a efectes del necessari control de l'esforç exercit sobre els recursos, si un armador té intenció de canviar d'art o ormeig, durant un període de temps concret entre els grups que es classifiquen a l'article 3, ho ha de comunicar a la Secretaria General de Pesca, per tal que, per part d'aquest organisme, se n'aprovi la utilització amb la verificació prèvia del compliment dels requisits que recull la normativa vigent.

3. En tot cas, durant la mateixa jornada de pesca, només poden portar a bord i exercir l'activitat amb arts o ormejos d'un únic grup.

Article 14. *Mesures específiques per reduir els efectes de les activitats pesqueres en els ecosistemes marins.*

A tots els arts de les embarcacions objecte d'aquesta regulació, els són aplicables les mesures encaminades a recuperar arts perduts, d'acord amb el que estableix l'article 48 del Reglament (CE) núm. 1224/2009, del Consell, de 20 de novembre de 2009, pel qual s'estableix un règim comunitari de control per garantir el compliment de les normes de la política pesquera comuna.

Article 15. *Senyalització i abalisament.*

Les normes de marcatge i identificació dels vaixells objecte d'aquesta regulació i dels seus arts de pesca són les que estableix, quan sigui procedent, el títol II, capítol III, del Reglament d'execució (UE) núm. 404/2011, de la Comissió, de 8 d'abril de 2011, que estableix les normes de desplegament del Reglament (CE) núm. 1224/2009, del Consell, pel qual s'estableix un règim comunitari de control per garantir el compliment de les normes de la política pesquera comuna.

Article 16. *Permisos de pesca.*

Els permisos especials i les autoritzacions a què fa referència aquesta Ordre s'han de dirigir a l'organisme que s'esmenta i s'han de presentar en qualsevol dels llocs que assenyala l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o per mitjans electrònics, d'acord amb el que preveu la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

L'autoritat a qui competeixi ha de dictar resolució i notificar-la a l'interessat, en el termini màxim de tres mesos des que la sol·licitud tingui entrada en el registre de l'òrgan competent per tramitar-la, d'acord amb el que disposa l'article 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Si transcorregut el termini esmentat no s'ha notificat la resolució, els interessats poden entendre desestimada la sol·licitud, d'acord amb el que disposa la disposició addicional sisena de la Llei 3/2001, de 26 de març, que estableix que en compliment del que preveu l'article 43 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, el venciment del termini màxim per resoldre les sol·licituds d'autoritzacions de pesca marítima s'entén com a silenci administratiu negatiu.

La resolució que recaigui posa fi a la via administrativa, i s'hi pot recórrer, en virtut de l'article 116 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, potestativament en reposició davant la mateixa autoritat que resol, en el termini d'un mes, si l'acte és exprés, i de tres mesos, si és presumpte, o bé interposar directament recurs contenciós administratiu, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 17. *Infraccions i sancions.*

Les infraccions a allò que disposa aquesta Ordre ministerial se sancionen d'acord amb el que preveu el títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada l'Ordre APA/37/2007, de 15 de gener, per la qual es regula la pesca amb arts fixos i arts menors a la Mediterrània.

L'Ordre de 15 d'abril de 1969 sobre regulació de la pesca marítima amb arts de «volanta» queda sense aplicació al calador mediterrani, objecte de la present reglamentació.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Ordre es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de pesca marítima, establerta a l'article 149.1.19a de la Constitució.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'1 de gener de 2013.

Madrid, 21 de desembre de 2012.—El ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, Miguel Arias Cañete.